

Människans inre rum

www.omkonst.com

Rogerts Bondesson, Galleri Aveny, Göteborg, 14/1 – 29/1 2012

Text: Berit Jonsvik

“Café”, tempera © Rogerts Bondesson

“En dröm IV”, tempera, 81x109 cm © Rogerts Bondesson

Likt den ensamme flanören i Charles Baudelaires prosapoem med samma namn, betraktar Rogerts Bondesson (f.1950) sin omgivning. Han skildrar en stadsmiljö till synes tom på människor, men där de mänskliga spåren ändå är tydliga. Målningarna blir poetiska glimtar av verkligheten och det är långt från fotorealismen.

Flanörens blick är i det här fallet ingen hastig sådan. Den är mera ett intensivt och långsamt betraktande, som resulterar i målningar av ett enda koncentrerat ögonblick. Tiden tycks ha stannat av och bilderna ger intryck av ett meditativt lugn – en sällsynthet i en splittrad värld där så många intryck samtidigt vill tränga sig på.

Bondessons måleri är tryggt förankrat i en koloristisk tradition. Genomgående är färgerna reducerade till en dov skala, där ljuset framstår i stark kontrast.

I en serie målningar med titeln “En dröm” är de centrala bildelementen, en cykel och en soffa, placerade i olika stadsmiljöer. Just så absurt som det kan bli i en dröm. Dessa enstaka detaljer bygger berättelser, samtidigt som de dramatiska färgackorden förstärker det drömska, det överkliga.

En annan serie målningar “Hotell I och II” samt “Café” visar ett fönster som det centrala i bilden. Det är inte utsikten från fönstret, som är det viktiga. Det väsentliga är ljuset som flödar in i det mörka rummet. Hotellrummets mörker mot det bländande ljuset därute.

I målningen “Innan regnet” blickar vi också ut från ett mörkt rum, mot ett stadslandskap där molnen hopar sig. Himlen är mörk och hotande. Den stora klockan på huset mitt emot verkar stå still och visar en stad bortom tiden. Det är frestande att läsa Bondessons fysiska stadsrum, som en skildring av människans inre mentala rum.

Det som fångar och omformar oss, är förbundet med skildringar av verklighetsintryck, som går på djupet och som förmår tränga under ytan. Man känner atmosfären, luften, fukten, doften, ljuset. Man kan fundera över måleriet som en metod för att frammana ett sådant seende. Och också varför det, i tid och otid, blir betraktat som omodernt och inte möjligt att förnya.

Göteborg 2012-01-17 © Berit Jonsvik

“Hotell II”, tempera, 110x79 cm “Innan regnet”, tempera, 147x105 cm © Rogerts Bondesson